

I María Mariño

1907 / 1967

2007 Letras galegas

2

Cronoloxía

...NO TEMPO

EN GALICIA

Maria Mariño. Letras galegas 2007

MARÍA MARIÑO

LITERATURA

1906: Fúndase a Real Academia Galega. Filomena Dato, Carmen Beceiro de Pato, Sofía Casanova, Emilia Calé, Sarah Lorenzana...son nomeadas correspondentes.	1907: Nace en Noia María Mariño Carou.	
1916: Créase na Coruña a primeira das Irmandades da fala. Sae A Nosa Terra. 1917: Inagúrase o monumento a Rosalía na Ferradura compostelá cunha homena xe á escritora.		1911: <i>Cantares gallegos</i> de Leiras Pulpeiro. 1913: <i>Sorrisas e bágoas</i> de Francisca Herrera. <i>No desterro</i> de R. Cabanillas. 1917: Primeiro número de A Nosa Terra.
1922: Manifesto "iMáis alá!". 1923: Fúndase o Seminario de Estudos Galegos.	1926: María Mariño trasládase coa familia a Escarabote (Boiro).	1920: Primeiro número da revista Nós. 1926: <i>Dos arquivos do trasno</i> de Rafael Dieste. 1927: <i>Arredor de sí</i> de Otero Pedrayo. 1928: <i>De catro a catro</i> de Manuel Antonio.
1933: María Miramontes, fai un chamamento ás mulleres para que apoien a causa galeguista. 1936: Primeira Asociación de Escritores. Aprobación maioritaria do Estatuto de autonomía de Galicia.	1937: Guerra civil. Cerco de Bilbao. Coincide coa estancia de María Mariño na casa da súa irmá en Euskadi. María regresa a Escarabote. 1939: María Mariño casa con Roberto Pose Carballido en Escarabote.	1933: <i>Nós, os inadaptados</i> de Risco
1941: Creación de ASTANO. 1943: Fundación de FENOSA. 1947: Otero Pedrayo emprega o galego nunha homenaxe a Lamas Carvajal.	1945: María Mariño trasládase a Elantxobe (Euskadi). Nace o seu fillo, que morrerá meses despois 1946: María Mariño trasládase a Romeor do Caurel. 1947: Morre a nai de María Mariño.	1944: Publicíase en Bos Aires <i>Sempre en Galiza</i> de Castelao. 1947: <i>Cómaros verdes</i> de Aquilino Iglesia.
1950: Morre Castelao. Fundación de Galaxia 1958: Nacemento do grupo "Brais Pinto" 1959: I Congreso da Emigración Galega en Bos Aires.	1953: María Mariño coñece a Uxío Novoneyra en Parada do Caurel. 1958: María Mariño comeza a escribir palabra no tempo (segundo información de Uxío Novoneyra).	1950: <i>Dona do corpo delgado</i> de Cunqueiro. <i>Muiñeiro de brétemas</i> de Manuel María. 1952: <i>Á lus do candil</i> de Ánxel Fole. 1955: <i>Os eidos de Uxío Novoneyra</i> . 1957: <i>Voce na néboa</i> de X. L. Méndez Ferrín. 1959: <i>A esmorga</i> de E. Blanco Amor.
1963: Constitución do Consello da Mocidade. Primeiro día das Letras Galegas.	1963: Edítase <i>"Palabra no tempo"</i> . 1966: María Mariño escribe <i>"Verba que comeza"</i> . 1967: Morre María Mariño.	1961: <i>Memorias dun neno labrego</i> de Neira Vilas 1962: <i>Longa noite de pedra</i> de Celso Emilio. <i>Elegías del Caurel y otros poemas</i> de Uxío Novoneyra.

3

Biografía

Maria Mariño. Letras galegas 2007

DO BARBANZA...

1
María Mariño Carou, naceu en Noia un 8 de xuño de 1907. Filla de Xosé María Mariño e Filomena Carou. Era a segunda de cinco irmáns. De familia humilde, as necesidades económicas non sempre lle permitiron acudir á escola, pónose a traballar como costureira polas casas para axudar á economía familiar.

O seu "cabelo negro e os seus ollos fermosos e expresivos", chamaban a atención dos veciños que a vian como unha moza reservada e distante, "unha persoa estraña e tal vez afastada do tempo histórico que lle tocou vivir".

Xerardo Agrafoxa. Historiador

2

Fuxindo da pobreza, trasládase coa súa familia a Escarbote en Boiro, toma contacto coa súa tía Consuelo Carou, que traballaba de cociñeira no Pazo das Torres de Goiáns. Pasa así uns anos transcedentes polo seu contacto cos libros que albergaba a biblioteca do Pazo.

3

En Boiro coñece ao que anos despois se convertería no seu home, un mestre santiagués que condicionaría o resto da súa existencia. Finalizada a Guerra Civil, en 1939 casa con Roberto Pose Carballido, oito anos máis novo ca ela, nunha voda sen apenas testemuñas na igrexa de San Vicente de Lampón.

Solar da Casa natal en Noia.

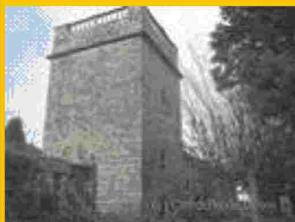
Escena de época en Noia.

4

Roberto Pose Carballido é destinado a Elantxobe en Euskadi. Alí tiveron un fillo, que faleceu prematuramente. Esta morte, á que se uniu a da súa nai Filomena e a do seu irmán Emilio, provocaría en María Mariño unha fonda depresión.

información complementaria

O PAZO DE GOIÁNS

Situado en Escarís, na desembocadura do río Coroño, está a Torre e Pazo de Goiáns. A torre é rectangular coroada por un miradoiro abalastrado. Os seus predios estaban amurallados y dispoñían de calabozos. As fiestras son oxivais. Aquí residiu y creou historia unha das liñas más sobresalientes da nobreza galega. Foi asolada pola revolta Irmániña e reconstruída máis tarde polo famoso arquitecto Domingo de Andrade no XVIII.

Concexo e localidade da costa nordeste da provincia de Biscaia a 50 km de Bilbao. Elantxobe sitúase na ladeira este da mole rochosa do Cabo Ogoño, que protexe o porto pesqueiro. A vila surde en 1524 co porto pesqueiro, tomando certa importancia no século XVII como porto defensivo da costa vizcaina, que na actualidade ten uso como porto deportivo. Ata 1858 foi un barrio do veciño concello de Ibarrangelua.

ELANTXOBÉ

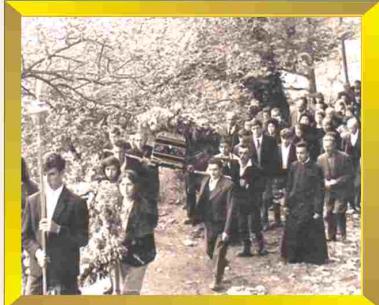
Biografía

Maria Mariño. Letras galegas 2007

...AO CAUREL

Aldea de Romeor do Caurel.

Enterro en Seoane do Caurel.

8

Xa enferma comeza a escribir de novo e compón a totalidade de poemas que conformarán a súa obra póstuma, Verba que comeza, onde amosa a súa angustia existencial ante a presenza da morte.

5

De regreso á Galicia e tras un tempo en Arzúa, instaláronse no Caurel, primeiro en Romeor e posteriormente en Parada, onde a escritora residiría o resto dos seus días.

6

En 1953 coñeceu a Uxío Novoneyra, quien se convertiría nun forte estímulo para María Mariño comezar a escribir e a través do que superaría o isolamento en que vivía.

7

Segundo os datos facilitados por Uxío Novoneyra, escribira dúas obras en castelán que non se coñecen: *Los años pobres. Memorias de guerra e postguerra* e *Más allá del tiempo*.

información complementaria

O CAUREL

A Serra do Caurel, no Sureste da provincia de Lugo, é o maior espazo natural galego. Reserva dalgunhas especies únicas e cunha altísima biodiversidade, O Caurel é un entorno singular para todos os amantes da natureza.

PATRIMONIO NATURAL

Devesas: A Rugeira, Paderne, Romeor, Riocereixa, Fonteformosa.
Picos: Formigueiros, Alto da Escrita, Taro Blanco...
Ríos: Lor, Pequeno, Ferreiros, Selmo, Soldón...
Soutos: Esperante, Seoane, Meiraos, Parada, Mostaz, Noceda...
Plegamentos: afloramentos calizos....

PATRIMONIO ETHNOGRÁFICO

Aldeas de montaña: Esperante, Meiraos, Mostaz, Parada, Moreda, Mercurín, ...
Ferrerías: Ferrería Nova.
Pallozas e hórreos: O Cebreiro, Zanfoga...
Camiño de Santiago: O Cebreiro - Hospitalis, Pontes, Alvarizas, Cabanas, Muíños, Presas...

PATRIMONIO HISTÓRICO

Castros: Torre, Mercurín, Cido, Vilar...
Minas e túneles - acueductos romanos: Toca, Torubio, Romeor...
Castelos: Carbedo.
Igrejas: Esperante, Seoane, Meiraos.
Capelas: Esperante, Piñeira, Carbedo,...

5

A súa obra

Maria Marín. Letras galegas 2007

PUBLICADA

2

En 1990 dase a coñecer o segundo libro, **Verba que Comeza**, nunha edición de Carmen Blanco promovida por Uxío Novoneyra e Antón Avilés de Taramancos e publicada polo Concello de Noia.

1

Uxío Novoneyra promove a publicación do seu primeiro libro: **Palabra no tempo**. Foi editado en 1963 pola editorial Celta de Lugo dentro da colección "Tesoros Cumés". Foi o único libro publicado en vida da poeta.

3

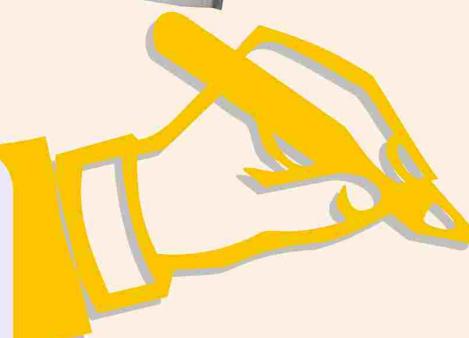
A súa obra foi recompilada por Xerais no ano 1994 en **Obra Completa**. No estudio introductorio, Victoria Sanjurjo Fernández, sitúa a súa lírica "na tradición popular nutrita na intimidade profunda de muller que acadou a madureza espiritual no momento en que se pon a escribir".

4

O editor Enrique Alvarellos vén de atopar a copia do libro "**Más allá del tiempo**" no arquivo persoal do xornalista lugués Juan Soto, quen llo cedeu para a súa publicación, dentro da colección Rescate do selo.

Segundo o editor, o libro combina prosa e verso e revela moitas das incógnitas sobre a súa actitude diante da escrita.

Palabra no Tempo

Aquí che deixo, meu peito canso, aquí”

Tiven medo de bogar,
tiven medo de auga crara.
Anque fora cuns bos remos
anque fora na mar calma,
¡non bogaba!, ¡non bogaba!
O medo xa non sei del.
Xa secou aquel mar longo.
E sin saber donde veu,
si é doutro ou é meu,
navego nun mar de fondo.

Inda vou na misma meniña”
I Inda vou na misma meniña
aquelha que fogueaba sin leito!
¡Son aquela!
¡Son aquela que no bosco
escuitaba o himno dela!
Son aquela mañanciña,
entre orballo das rosas,
entre area de sendeiroas,
onde atopaba a campana.
Caladiña eu chamaba
en berros que hoxe esquezo,
cando o navío de lonxe
o meu mar cheo atracaba.
¡Son aquela!
Son aquela tarde queda
que no serán se chamaba
miña aurora sin coores
chea dun farto rebusco
que en un xordo a min chegaba.
¡Son aquela!
Son aquela pena nubra
que de mofo entrenzaba
a lonxe voz do poeta,
cando aínda non sabía
que era para ela
o que aquela voz narraba.
¡Son aquela!
Son aquela sempre soia
que paseaba a ribeira
a ver si nela atopaba,
a ver si nela afogaba.
Eu non sei,
eu non sei son sinceira
Eu sentía un lonxe triste,
eu sentía nel ledicia,
eu quería quedar soia,
eu quería compañía,
¡aqueila que eu non sabía!
Hoxe o sol enxuga a néboa.
Os dous tecen amores.
¡Han de saber algo dela!

Tiven medo de bogar, había que chegar pra ser”

Había que chegar, había que chegar pra ser.
Había que deixar o que nacera,
o que iba medrando.

Había que deixalo.
Había que chegar.
Había que deixar a cume,
cume de quenturas,
cume que vive baixo a ponte das loitas,
baixo remos que viven no olvido do ben,
baixo a cruz que nos desina o tempo,
baixo a terra que apresada nos vai decindo,
nos di:

“Había que chegar”
De cando en cando a miña cume fala soia,
volve ó seu e logra del,
logra a resposta do vecín-peito enfermo,
peito que se spaia recio pra aquel outro que non ten cura,
peito feito dela que chega a nós,
peito que volve a cume ó seu,
súa infancia tecedeira,
súa primeira mirada que veu luz,
seu mañán en onte xa feito,
seu día craro:
toda a verdade das cousas.
¡Anos poucos. Ouh!

Aquí che deixo, meu peito canso, aquí
che deixo,
aquí che deixo nestes branco papel trillado, neste
percuro as horas.
¿Quen eres -perguntaranche-, quen eres?
Son a néboa que anda soia, son o sol
que quenta as queixas, dos camiños
son o farto,
son o sono que rixe
mundo que verte tempo,
son o berro caladiño entre arranque-brío de sono morto.
Das cousas que non se atopan
tamén son,
das ondas que soio van, van e van,
delas son,
de cando veñen e vein vindo
delas son. Son o ledo daquel sono -terra de sin pisadas,
soio remaxe das cousas-.
Papel branco,
trillado,
papel,
berra,
berra entre os fortes
desde onde as miñas verbas che magoan

Verba que Comeza

7 Relacionouse con ...

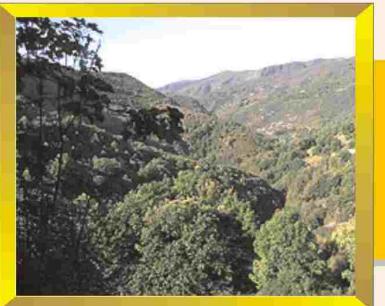
Maria Mariño. Letras galegas 2007

1 "Guía cara os cumes do Courel"

Otero Pedraio

O libro publicado en vida *Palabra no tempo* levaba un prólogo de Otero Pedraio no que o ourensán dicía, "María Mariño pensou, cecais, si co seu exemplo e palabras poidera guiar leentes e ouvintes cara os cumes do Courel que levamos dentro" e "revelación dunha intimidade impresionante do ego da escritora cas cousas, de un desvelamento e senso tráxico do ser do tempo na serra".

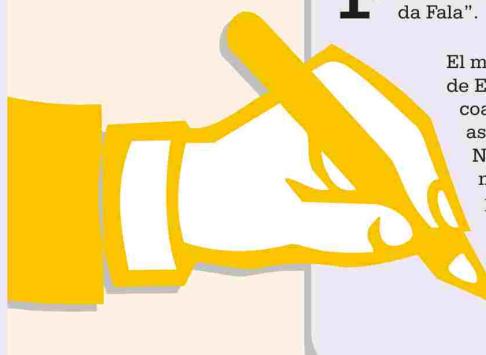
Otero Pedraio dixo da súa obra que tiña un sentido tráxico

2 "Grave silencio enchido"

Anxel Fole

En 1965, María Mariño enviou un texto mecanoscrito de 108 páginas a Anxel Fole, coa intención de pedirlle un prólogo para a súa publicación. Fole non chegou a escribilo e o texto "Más allá del tiempo" adquiriu a condición de inédito e perdido ate que o editor Enrique Alvarellos o atopou entre os papeis de Fole que forman parte do arquivo do xornalista Juan Soto.

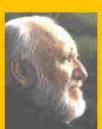
información complementaria

QUEN É?

RAMÓN OTERO PEDRAIO

Ourense 1888 / Trasalba 1976. É unha figura clave nos diferentes fitos da nosa recuperación cultural no século XX: desde as páginas da revista *Nós* á sección da *Xeografía de Galiza* que dirixía no Seminario de Estudos Galegos; como promotor do activismo político a través como parlamentario do Partido Galerista nas Cortes Constituyentes de 1931, como presidente da Editorial Galaxia a partir de 1950... etc. É sen lugar a dúbidas o noso escritor máis prolífico e plural.

UXÍO NOVONEYRA

Parada de Moreda, Courel 1930 / Compostela 1999. Fillo dunha familia de labregos, empezou a escribir poesía mentres estudiava bacharelato en Lugo. Logo trasladouse a Madrid para estudar Filosofía e Letras. En 1951 regresa a Galicia e inicia as súas publicacións en galego. En 1962 volve a Madrid e traballa en programas de radio y TV. En 1983 afincase definitivamente en Santiago, cidade na que exerceu o cargo de presidente da Asociación de Escritores en Lingua Galega, ata a morte en 1999.

MANUEL MARÍA

Outeiro de Rei 1929 / A Coruña 2004. En 1942 trasladouse a Lugo para estudiar o bacharelato e participa á idade de 20 anos, no ciclo de conferencias "Jóvenes valores lucenses". Nesta primeira etapa pública, *Muiñeiro de brétemas* (1950), co que se inaugura a denominada "Escola da Tebra". En 1958 instalouse en Monforte como Procurador colaborando activamente na recuperación cultural. A súa obra literaria diversificouse e multiplicouse de acordo cos novos tempos: ensaio, narrativa, teatro... sen abandonar o cultivo da poesía.

ANTÓN AVILÉS VINAGRE

Ba, Noia 1935 / A Coruña 1992. O seu pai era Severiano Avilés, mariñeiro e a súa nai Manuela Vinagre, labrega, que tiveron outros tres fillos antes de nacer Antón. Aos 15 anos publica o seu primeiro poema, en galego. Entre 1961 e 1980 emigrou a Colombia. De regreso a Noia, rexentou a Tasca Tipica, organizou a Sociedade Cultural Catavento. Presidiu a Asociación de Escritores en Lingua Galega (1986) e ocupou o posto de concelleiro de cultura en Noia (1987-1991). En 2003 dedicouse ó Día das Letras.

8 Unha vida... en fotos

Maria Mariño. Letras galegas 2007

9 María Mariño por...

Maria Mariño. Letras galegas 2007

OPINIÓN

“ Ana Romaní indaga na interrogación constante da súa obra, situada á marxe do sistema literario

Carme Blanco, estudosa da súa obra, dí que se trata dunha poética radicalmente intimista e unha linguaxe rupturista.

“ María do Cebreiro asegura sobre os versos de Mariño que "é aínda máis misteriosa que a de Rosalía de Castro", dúas voces que compartiron a súa búsqueda individual na soidade.

Méndez Ferrín di que os versos teñen unha grande forza expresiva e intimista.

“ María Xesús Nogueira destaca o coñecemento indirecto da poeta a través de Novoneyra e o escurantismo e misterio da súa figura que a rodeou de certo escepticismo e mitificación.

Miro Villar en *A Nosa Terra*, fala dos poemas finais de María Mariño, expectante ante a morte segura, "versos de desgarramento que chegan a ferir a nosa propia sensibilidade.

XORNALISMO

HOJA del LUNES DE LUGO

1963: O 30 de decembro Ánxel Folé publica o artigo sobre María Mariño: "Grave silencio enhidido".

- 1976:** Poesía gallega de posguerra 1939-1975 de Miguel Gonzalez Garcés. Recolle poemas de María Mariño.
- 1971:** Adiós, maría de Xohana Torres
- 1984:** Antología de la poesía gallega contemporánea de Cesar Antonio Molina. Recolle poemas de María Mariño.
- 1991:** "María Mariño" en Literatura Galega de Muller de Carme Blanco

LA NOCHE

1961: O 16 de maio Raimundo García "Borobó" publica o artigo "María Mariño. Invención de Novoneyra".

1965: O 2 de febreiro e o 3 de marzo X. L. Méndez Ferrín publica dous artigos; "A poesía de María Mariño. Un Idioma novo" e "A poesía de María Mariño. Un camiño novo".

1970: Victoria Armesto publica o artigo "Maruja". O 16 de agosto Miguel González Garcés publica o artigo "La poesía de María Mariño".

10 Segundo a Rosalía

Maria Mariño. Letras galegas 2007

A

Real Academia Galega acordou dedicar o 17 de maio de 2007 á poetisa noiesa María Mariño, sendo a terceira muller recoñecida pola institución.

Na decisión da RAG pesou, ademais das peticións realizadas, o desexo de descubrir a esta muller que "polas circunstancias sociais e persoais nas que viviu fan que a súa poesía sexa de difícil acceso para o gran público".

A poesía de María Mariño Carou inspírase na tradición popular, con influencia rosaliana.

Actividades

Maria Mariño. Letras galegas 2007

actividades

- ✓ Buscar información sobre a revolta dos irmáñños. Conóceces algún outro castelo ou Pazo de Galiza? Escribe algo sobre a súa historia.
 - ✓ O Caurel como Parque Natural. Onde está?. Onde vive na última etapa na súa vida?
 - ✓ Xogamos a ser poetas. Facemos un pareado que fale do mar e da montaña.

- ✓ Fai unha redacción: “Se eu fora escritora...se eu fose escritor”
 - ✓ Describe a María Mariño.
 - ✓ Sopa de letras cos soutos do Caurel.
 - ✓ Sopa de letras dos escritores relacionados.
 - ✓ Recolle noticias nos xornais sobre María Mariño.

- ✓ ¿Cómo era a vida en Galicia a primeiros do século XX?

- ✓ Ubica nun mapa o Pazo de Goián.
- ✓ O Barbanza. Sinalar nun mapa a Comarca do Barbanza. As vilas máis importantes. Os monumentos megalíticos: Petroglifos, Dolme de Axeitos, Castro de Baroña...

Biografia

- ✓ **Investiga**. O Mar como fonte de vida e de recursos económicos. A pesca e as súas artes. Os parques naturais: Dunas de Corrubedo, Lagoa de Vixán...
 - ✓ **Investiga que** personaxes coñecidas son oriundas desta comarca
 - ✓ Que foi a Revolta irmáñiña?. Que personaxes destacaríñas?

- ✓ Escribe o título das súas obras en galego?
 - ✓ Constrúe frases coas palabras: cores-chegaba, atopar-néboa, medrar-nacer
 - ✓ Falar sobre o significado das palabras que aparecen no poemas de María Mariño: loitas-bogar-rebusco-cheo-esquezo

A collage featuring several book covers and a photograph of a person reading. The book covers include titles like 'Obras Completas de Machado de Assis' and 'Oscar Wilde: Aventuras e Desventuras'. The photograph shows a person's hands holding an open book, with a yellow pencil resting on it.

- ✓ Buscar nomes, verbos e adjetivos nunha das poesías de Verba que Comeza.

- ✓ Busca no diccionario:
bogar, orballo, nubra,
magoar, tecedeira, trillar
Fai frases.
 - ✓ Cantos anos tiña María
Mariño cando se editou
"Palabra no Tempo"?"
Con que autores galegos
se relaciona?

 Una vida... en fotos

RESUME

- ✓ Le a bibliografía e contesta: Onde e cando naceu María Mariño? Por qué non podía asistir todos os días á escola? En que traballou cando era moi nova? Por qué foi importante para ela o paso polo Pazo de Goiáns? Con quen casou? A que se adicaba o seu home? Por qué tivo unha forte depresión?

Maria Mariño por...

OPINIÓN

11 Ana Benítez instaga na intersección entre la cultura y el cine para que se hable de visturas literarias

11 Carme Blasco, escritora de viajes, nos invita a descubrir la Costa Brava y sus rincones y lugares impronables.

12 María del Ceballos suscita otoño en verano de Madrid con una selección de recetas y sugerencias que a lo local se suman las más exóticas y exquisitas.

12 Mercedes Pérez de la Torre nos muestra la gran feria europea e italiana de la antigüedad.

12 María Xosé Manguas destaca o conocimiento popular de la flora y fauna de Recoveiros y su encantamiento y misterio de sus paisajes y costumbres de cada excepcional y misticamente.

Maria Vilas en A Nostra nos lleva a la casa de María Mariño, donde se celebra una noche oscura, "noche de despedida", en la que chegan a su proximidad personas que

ARTES Y LETRAS

A pesar de María Mariño
Un Calendario Noveno
de 1900

LA NOCHE

La noche "Gloriosa"
y la noche "Triste"
en la noche "Mística".
La noche "Mística" es la noche "de la Virgen". La noche "Triste" es la noche "de la Virgen María". La noche "Gloriosa" es la noche "de la Virgen María".

OPINIÓN

1200 ANOS DE CRISTOCÉDASTICOS

1200 Vistas Antiguas de Madrid
Miguel Ángel Gómez
Miguel Ángel Gómez
Miguel Ángel Gómez
Miguel Ángel Gómez

HOY AL DÍA DE LUGO

1200 Vistas Antiguas de Madrid
Miguel Ángel Gómez
Miguel Ángel Gómez
Miguel Ángel Gómez

PLAZA MAYOR

LA LIBRERÍA

1938. Pequeña guía de paseo para 1938-1939 de Miguel González. 1939. Libro de la Virgen de Covadonga. 1947. Álbum de fotos de Belén. 1950. Libro de la Virgen de Covadonga. 1956. Revista premio de María. 1960. Libro de la Virgen de Covadonga. 1962. Libro de la Virgen de Covadonga.